

Geistlicher Baustein Nr. 13

- Nicht ins Gericht,

Weil sie sich selbst gerichtet haben –

Albanische Übersetzung :

Guri i Ndertimit Frymor Nr. 13

-Jo në Gjyq, sepse ata e kanë gjykuar vetveten-

Romakëve 8:1: “Prandaj tani nuk ka më asnjë dënim për ata që janë në Krishtin Jezus, të cilët nuk ecin sipas mishit, por sipas Frymës.”

Asnjë dënim më! Jo për ata që vetëm besojnë, por për ata që janë në Krishtin Jezus, të cilët nuk ecin sipas mishit, por sipas Frymës. “Dhe Fjala Ime është Frymë dhe jetë.” (Gjoni 6:63)

Nuk ka më dënim, të lirë nga mëkati, të lirë nga shqetësimet e botës, të padënuar. Pse? “Sepse ne të gjithë jemi pagëzuar në një trup me një Frymë.” (1 Kor. 12:13). Aty është vënë gjaku i Qengjit. Perëndia i qiellit ju ka pranuar... Jeta e Tij është në ju dhe ju jeni bij dhe bija të Perëndisë (Rom. 8:16). Karakteri juaj është karakteri i Perëndisë. Çfarë është ai, një i dobët i vogël? Jo! Perëndia është Perëndi i gjyqit. Ai është Perëndi i ndreqjes. Gjithçka duhet të jetë në përputhje. Asgjë tjetër nuk do të vlejë. Ky është karakteri që keni, sepse jeni karakteri i Atit tuaj. [1]

Nuk ka gjyq për farën Mbretërore, Frymrore, dhe për të zgjedhurit e Abrahamit (Gal. 3:7,29), sepse ata janë të zgjedhur për jetë të përjetshme (Efes. 1:3-4; Vep. 13:48). Ata e kanë pranuar flijimin e përgatitur nga Perëndia; dhe ai flijim ishte Krishti, Fjala.

Gjoni 5:24: “Kush e dëgjon fjalën Time” – kjo do të thotë “e kupton”. Çdokush, edhe një i dehur, mund ta dëgjojë dhe të largohet. “Por ai që e dëgjon fjalën Time, e kupton fjalën Time dhe beson Atij që Më ka dërguar, ai ka jetë të përjetshme dhe nuk do të vijë në gjyq; por ka kaluar nga vdekja në jetë.” Po, kështu është. [2]

Si mund të thotë dikush se Nusja e Krishtit do të kalojë nëpër Trishtimin e Madh? Nuk mund ta kuptoj këtë. Ajo do të merret larg nga Trishtimi (Zbulesa 3:10). Nëse Kisha është gjykuar – dhe ajo e ka gjykuar vetveten (1 Korintasve 11:31; 1 Timoteut 5:24) – dhe ka pranuar Gjakun, si mundet që Perëndia ta gjykojë dikë që është i përsosur dhe plotësisht pa mëkat? Ju thoni: "Nuk ekziston një person i tillë." Çdo besimtar i rilindur, çdo besimtar i vërtetë është i përsosur dhe absolutisht pa mëkat përpara Perëndisë (1 Gjonit 5:18; 3:9). Ai nuk mbështetet në veprat e tij, por në Gjakun e Jezusit, tek i cili ai ka bërë rrëfimin e tij... Bibla e thotë kështu.(3)

Ekziston një mënyrë se si t'i afroresh kësaj lindjeje. Duhet të kalosh nëpër një proces, ashtu si gjithçka që merr jetë. Çdo gjë që dëshiron të jetojë përsëri, duhet të vdesë më parë (Mateu 16:25). Nuk mund ta mbash frymë tende te njejt. Nuk mund t'i mbash të njëjtat zakone. Nuk mund t'i mbash të njëjtat mendime. Duhet të vdesësh. Duhet të vdesësh ashtu siç Ai vdiq (Gjoni 12:24-25). Duhet të vdesësh mbi altarin e Tij, ashtu si Abeli me qengjin e tij (Zanafilla 4:2-8). Duhet të vdesësh me qengjin tënd. Duhet të vdesësh – të vdesësh për mendimet e tua – që të lindësh në mendimin e Tij. Qoftë në ju ajo mendje që ishte edhe në Krishtin Jezus (Filipianëve 2:5-8). Duhet të mendosh mendimet e Tij.

Dhe tani, vëlla, motër, më lejoni ta shpreh sa më qartë që të mundem: Si mund të mendosh mendimet e Tij dhe të mohosh Fjalën e Tij, dhe prapë të pohosh se je i rilindur? Bëjini vetes këtë pyetje. Si është e mundur? Nuk është. Nëse je i rilindur, ti ke mendjen e Tij. Nëse mendja e Krishtit është në ty, atëherë ti je një krijesë e re (2 Korintasve 5:17). Bibla e mëson këtë. Dhe nëse dikush dëshiron të dijë ku mund ta gjejë këtë fjalë "krijesë", të shikojë në fjalor dhe do të shohë se fjala "krijesë" është përkthyer si "një krijim i ri" (Galatasve 6:15), sepse ti je një krijim – një njeri i lindur përmes dëshirës seksuale në këtë tokë – dhe tani je një krijim i ri i lindur nga Fryma (Gjoni 3:3-5). Mendimet e tua janë të vdekura. Janë aq të vdekura, sa janë të qarta si gjarpri prej bronzi, ose siç ishte Ai kur vdiq, kur qielli dhe toka dhe gjithçka dëshmoi se Ai ishte i vdekur (Luka 23:44-46).

Po, për t'u rilindur, duhet të kalosh nëpër një proces vdekjeje, ashtu si çdo gjë tjetër. Merrni një kokërr gruri: nëse ajo kokërr do të jetojë sërish, ajo duhet së pari të vdesë (Gjoni 12:24). Ajo kokërr, gruri, luleja, pema, bari, perimet – gjithçka që do të jetojë sërish, duhet më parë të vdesë. Si mendon të shpëtosh ti nga kjo? Edhe ti duhet të vdesësh. Duhet të vdisni.

Të vdisni si? Të vdisni ndaj vetes, të vdisni ndaj gjithçkaje, që të mund të rilindni. Duhet ta bëni këtë. Nëse nuk vdisni, nuk do të mund të jetoni kurrë sërish.

Tani, duhet të vdisni. Kjo nuk do të thotë thjesht të filloni një faqe të re si për Vitin e Ri, por të vdisni vërtet dhe të rilindni. Duhet të ndihesh aq fajtor kur qëndron në praninë e Tij. Qoftë se ndjek rrugën metodiste apo baptiste apo çfarëdo rruge tjetër, duhet të jesh aq fajtor dhe të ndihesh aq fajtor saqë... do të të vrasë. Kjo është e vërtetë. Do të të vrasë. Jeta jote botërore do të vdesë pikërisht aty. Duhet ta njohësh fajin tënd në praninë e Perëndisë aq thellë saqë jeta jote botërore të vdesë aty (Romakëve 7:8-11). Çështja e mëkatit mbyllet për ty kur je në praninë e Tij. Kur ndodh kjo, ti me siguri do të jetosh, sepse ke vdekur. E vetmja mënyrë që të mund të jetosh përsëri është: vdis më parë, që të mund të rilindësh.

E shihni tani ku dua të dal, apo jo, çfarë është lindja – lindja e re. Së pari të vdesësh për t'u rilindur... Dhe nëse ende ke gjëra nga bota brenda teje, ti nuk je rilindur. Si mund të pretendosh se je rilindur dhe gjërat e botës ende rrinë pas teje? E shihni? Si mund ta bëni këtë? (4)

Përpara se të vijë lindja, kuptojmë se duhet të ketë më parë vdekje. Dhe një lindje nuk ndodh në mënyrë të pastër, s'ka rëndësi se çfarë lloj lindjeje është. Qoftë në një stallë derrash apo kudo tjetër, është një rrëmujë. Dhe ashtu është edhe lindja e re. Ajo të shtyn të bësh gjëra që kurrë nuk do të kishe menduar se do t'i bëje.

Por nëse je i gatshëm t'i vdesësh vetes, atëherë do të rilindësh, një krijesë e re në Krishtin Jezus, dhe atëherë gjërat do të të hapen dhe jeta do të marrë një kuptim të ri për ty, sepse ti ke pranuar personin e Jezus Krishtit, dhe jo thjesht ndonjë teori apo besëvajtje (Gjoni 1:12-13).

Kështu është edhe me Fjalën e shkruar – ajo duhet të bëhet e gjallë përmes Frymës së Shenjtë. Nuk ka rëndësi sa shumë teologji keni, ajo mbetet e vdekur. Unë mund të kem një grusht grurë, por derisa ai të hyjë në procesin ku mund të bëhet i gjallë, ai grurë kurrë nuk do të japë jetë. Ju mund të keni edhe një gradë doktorature apo çfarëdo tjetër, por derisa Fryma e Shenjtë të vijë mbi të dhe ta bëjë të gjallë për ju, si një përjetim personal me Perëndinë, ai grurë nuk sjell asgjë. Mësimi juaj është i kotë. [5]

Po ju them, mos u bashkohuni thjesht me ndonjë kishë. Kjo nuk do të funksionojë. Duhet të rilindni – jo thjesht të entuziazmoheni emocionalisht, jo që të mund të thoni: "Unë brohorita. Unë fola në gjuhë. Unë bëra këtë apo atë." Por kur diçka vërtet e thellë ndodh në zemrën tënde dhe të ndryshon, dhe ti bëhesh një krijesë e re në Krishtin Jezus, ti e pranon personin e Krishtit Jezus; gjërat e vjetra vdesin dhe gjëra të reja rilindin. Ti rregullon gjërat që ke bërë keq; i do armiqtë e tu; lutesh për ata që të fyejnë. Kështu është kur bëhesh një i krishterë (Mateu 5:43-48). Pema njihet nga frytet që sjell (Mateu 7:16-20). [6]

Çfarë është pagëzimi me Frymën e Shenjtë? Është Fryma që të pagëzon në trupin e Krishtit (1 Korintasve 12:13). Kjo është rilindja.

Është Fryma e Perëndisë që vjen dhe të mbush, pasi ke bërë pendim, ke dëgjuar Fjalën e Tij dhe je pagëzuar në ujë, si një përgjigje e një ndërgjegjeje të mirë përpara Perëndisë (Veprat e Apostujve 2:38-39). [11]

Fryma e Shenjtë është rilindja, e dimë këtë. Është të rilindesh përmes Frymës. Të lindësh nga Fryma, kjo është rilindja. Mirë, ju jeni ngjizur nga Fryma.

Atëherë, kur jeni të lindur nga Fryma, jeni të mbushur me Frymën e Shenjtë. (12)

Dhe kur dikush rilind nëpërmjet Fjalës së Perëndisë, i paracaktuar për jetë të përjetshme, quhet "i zgjedhur", atëherë do të jetë Fjala mbi Fjalë, Fjala mbi Fjalë! Jo një besim i doktrinës kishtare e pastaj një fjalë, e prapë një besim doktrinar – kjo nuk funksionon. Nuk mund të ketë maja (prishje) të tillë në të! Vetëm një jetë e përjetshme: Jezus Krishti, Fjala! (13)

Në pranverë, kur dimri ka mbaruar, të gjitha gjethet e vdekura të lisit akoma varen në degët e tij. Si do të dalin gjethet e reja? Nuk ke pse t'i heqësh me dorë gjethet e vjetra. Thjesht lëre jetën e re të vijë, dhe gjethet e vjetra bien vetë.

Kështu është edhe me Krishtin. Kur Krishti hyn brenda, bota bie automatikisht. Nëse dikush thotë se ka lindur nga Fryma e Perëndisë dhe akoma i do gjërat e botës, Bibla thotë: “Nëse e do botën apo gjërat e saj, dashuria e Perëndisë nuk është fare në ty.”

(1 Gjonit 2:15-17; Romakëve 5:5). Si mund t'i bëjmë këto gjëra? (7)

Shpirti yt është vendosur mbi atë altar të drejtësisë së përjetshme të Perëndisë, dhe atëherë Perëndia e pranon fljimin... Nëse akoma jeton në botë (në gjërat e ndyra dhe të botës), Perëndia nuk e ka pranuar kurrë atë. Ju që flisni për marrjen e Frymës së Shenjtë dhe që thoni se duhet të prisni gjatë – ja ku e keni: Derisa Perëndia ta pranojë atë fljimin, derisa ai t'i dorëzohet plotësisht gjykimit të Tij, derisa gjykimi i Tij t'i ketë vlarë ndjenjat tuaja...

Ju mund të thoni: “Ah, do ta nis nga e para.” Kjo nuk është ajo. “E di që kam pirë duhan më parë. Do ta lë.” As kjo nuk është ajo. Derisa Perëndia ta pranojë atë fljimin mbi altarin e Tij prej bronzi, altarin e gjykimit të Tij... Cili është gjykimi i Tij? Vdekja (Rom. 6:23). Kjo është ndëshkimi. Shpirti që mëkaton dhe qëndron në mëkat, do të vdesë (Ezekieli 18:4).

Nuk ka rëndësi çfarë ke bërë. Jezusi tha: “Shumë do të vijnë tek Unë atë ditë dhe do të thonë: ‘Zot, a nuk kemi bërë këtë dhe atë?’ Dhe Ai do të thotë: Largohuni prej Meje, ju që bëni paudhësi.”

(Mateu 7:21-23).

Kur ai flijim pranohet nepermjet zjarrit dhe tymi ngrihet në këtë mënyrë, ti ngrihesh së bashku me flijimin tënd në vendet qiellore (Efesianëve 2:4-7) dhe je vulosur larg nga gjërat e botës (Efesianëve 1:13-14). Shpirti ynë është mbi Altarin e Tij. Ti je pranuar sërish në Fjalën e gjallë. Çfarë do të thotë kjo? Fjala bëhet e gjallë në ty. Ti fillon t'i shohësh gjërat ndryshe. Ajo që më parë nuk e shihje, tani e sheh. Tani diçka është ndryshe, e gjithë Shkrimi bashkohet, gjithçka përshtatet saktësisht. Atëherë diçka fillon të ndodhë. Ti vdes ndaj mendimeve të tua, tani je pranuar, sepse jemi larë me larjen e ujit përmes Fjalës (Efesianëve 5:26). A nuk është kështu?

Nëse e do botën apo gjërat e botës, ti je ende një derr. Kjo është e vërtetë. Nevojitet fuqia e Perëndisë për ta shndërruar atë shpirt. Vdis si derr! Lëri zakonet e tua si derr mbi altar! Vëre veten mbi të dhe lejo zjarrin e gjykimit të bjerë dhe të të përpijë si derr, në mënyrë që të rilindesh si një qengj. Pastaj ti nuk do të pranosh më ndyrësira. Nuk do të mund t'i tretësh. Nuk mund ta bësh dikë një qengj vetëm duke i thënë se është qengj. (4)

Por ata që e pranojnë Fjalën në plotësinë e saj — jo predikimin tim, por vetë Bibla që flet kështu — ata që e pranojnë atë, janë të lirë, sepse Fjala është tashmë gjykuar.

Tani, a mund një gjykatës i drejtë të gjykojë dikë dy herë për të njëjtën gjë, nëse dënimi është paguar? Nëse unë do të isha në një vend ku njerëzit mbahen peng (pengari) dhe ti do të vije dhe të thojë: “Do ta liroj këtë person,” dhe do të hyje brenda dhe të paguaje çmimin për lirimin tim — dhe ky ishte dënimi im, që përfundova në vendin e pengjeve (pengari) — dhe ti pagove për lirimin tim, si do të mundte pronari i pengarisë të pretendonte përsëri ndonjë gjë ndaj meje? Vetëm nëse do të shitesha sërish. Kjo është. Nëse unë e refuzoj plotësinë e Fjalës, atëherë kthehem drejt e në pengari. Shihni, atëherë duhet të përpiqem të dal prej saj, nëse mundem. Por Ai më ka çliruar. (

Mirë, kushdo që dëshiron, le të hyjë pas perdës së shqyer. O lavdi Perëndisë! Unë jam në anën tjetër. Haleluja qoftë emrit të Tij! Oh, kushdo që dëshiron, le t'i shqyejë perdet e vullnetit të vet dhe të lejojë Perëndinë të hyjë në zemrën e tij. Aty është Krishti, në fronin e gjykimit, në zemrën njerëzore. (9)

Tani, për këtë portë ka vetëm një derë, e quajtur “vullneti vetjak”. Ti vetë vendos se çfarë hyn aty brenda. Dhe çfarë sjell kjo? Çfarë është kjo? Trupi duhet të lahet në vaskë me ujë; të shenjtërohet këtu; të mbushet me Frymën e Shenjtë këtu, dhe kjo bëhet sërish fronti i gjykimit të Perëndisë, ku Perëndia ulet në zemrën tënde. Kur bën diçka të gabuar, thuaj: “Oh, veprova gabim.”

Disa njerëz thonë: “Nuk më ndëshkon ndërgjegjja për të pasur flokë të shkurtër” – duke folur për gratë. “Nuk më ndëshkon ndërgjegjja për të përdorur manikyr apo grim”, çfarëdo qoftë. “Nuk më ndëshkon ndërgjegjja të shkoj në vallëzim. Nuk më ndëshkon të them një gënjeshtër të vogël. Nuk më ndëshkon të luaj Bridge në party-n time.” E dini pse? Sepse nuk ke asgjë që të ndëshkon. “Nuk më lëndon ndërgjegjen time.” Ti nuk ke më shumë ndërgjegje sesa një gjarpër ka ije. Pra, nëse nuk ke ndërgjegje, nuk ka asgjë që do të të lëndojë. Ti je nga bota! (10)

Bashkëshorti yt i parë, me të cilin ishe e martuar, ishte bota.

Por dhëndri i vajosur, që të kishte paracaktuar, të pastroi përmes larjes me ujë (Efesianëve 5:26). Nga kisha? Kjo nuk tingëllon mirë, apo jo? Ndoshta e gjen në ndonjë fjalor, por jo në Biblën e Perëndisë. “Përmes larjes me ujë përmes fjalës.” Në fjalë! Ti qëndron krejtësisht i justifikuar, si sikur të mos e kishe bërë kurrë që nga fillimi. (14)

Por në këtë rast, gjykatësi vetë u bë avokati ynë. Perëndia u bë njeri (Filipianëve 2:5-8). Nuk kishte asnjë avokat që mund ta bënte këtë. Nuk mund të gjenim asnjë. Moisiu dhe ligji, profetët – asgjë nuk mund ta bënte. Prandaj, vetë gjykatësi u bë të dyja: juria, avokati dhe gjykatësi – Ai vetë; dhe mori zbatimin e ligjit të Tij në duart e Tij dhe e pagoi vetë çmimin e tij.

Sa më të sigurt mund të ishim? Ai e dërgoi jetën e Tij si një dëshmi për ne, që Ai e ka pranuar. Sa e sigurt është kjo!

"Po, edhe sikur të ec nëpër luginën e hijes së vdekjes, nuk do të kem frikë nga asnjë e keqe, sepse Ti je me mua." (Psalmi 23:4)

Kur Ai u bë si gjykatës, jurist dhe avokat, Ai e mbrojti çështjen tonë. Ne, sipas ligjit të Tij, u shpallëm fajtorë; dhe Ai erdhi dhe mori vendin e personit fajtor që ndodhej në vendin e shenjtë. Ai mori mëkatin tënd. E vendosi mbi Vetën dhe vdiq, e pagoi çmimin dhe derdhi gjakun e Tij, dhe kthen shenjën e Tij personale — jetën e Tij (Rom. 8:3-4).

Po, ne jemi të përsosur. Çështja është e mbyllur. Nuk ka mëkat për besimtarin. O perendi, ki mëshirë kur njerëzit nuk mund ta shohin këtë — që nuk ka më çështje.

"Kush dëgjon fjalët e Mia dhe beson Atë që më ka dërguar, ka jetë të përjetshme dhe nuk do të vijë në gjyq, por ka kaluar nga vdekja në jetë."

Kjo është çështja. Çështje e mbyllur! Nuk ka më çështje. Amen! Atëherë jemi të sigurt, të sigurt me shenjën e duhur. Kur vdekja fillon të trokasë jashtë portës, ajo nuk ka kontroll. E shihni? Po. (1)

Oh, a nuk do të jetë e mrekullueshme ajo ditë? A nuk jeni të lumtur që jetoni sot dhe e shihni Birin e Njeriut duke iu zbuluar vetë Kishës së Tij?

"Në atë ditë, kur Biri i njeriut do të zbulohet..." (Luka 17:30)

Çfarë bën Ai? Fillimisht, Ai e zbulon Vetën në hir. Më pas, Ai e zbulon Vetën në gjykim, për të dënuar ata që kanë hedhur poshtë hirin. Tani është koha.

Si e zbulon Ai vetën?

Në hir, duke shpëtuar shpirtin tënd, duke të dhënë jetën e Tij, duke të dhënë gëzim në vend të trishtimit, besim në vend të frikës, shërim në vend të sëmundjes, duke të zbuluar Vetën në hirin e Tij, në të njëjtën mënyrë si dikur.

Dhe nëse Ai po e bën këtë tani, sa larg është Rrëmbimi dhe gjykimi?

Sa prej jush e kuptojnë se për çfarë po flas? Shkrimi, zbulesa e Zotit Jezus. [15]

I dashur Perendi, njëri pas tjetrit po thirremi, njëri pas tjetrit duhet të përballemi me sfidën për të kaluar nëpër luginën e hijes së vdekjes. Kjo na pret secilit prej nesh, sepse jemi qenie të vdekshme. Por sot Ti na ke ofruar faljen Tënde, që nëse besojmë në Të dhe pagëzohemi në Emrin e Tij, Ti do të na pranosh dhe do të na vendosësh në këtë trup — në Trupin e Krishtit — jo thjesht në kishë, por në Trupin e Krishtit. Ky trup është gjykuar tashmë. Ai nuk do të kalojë më në gjykim. Perëndia ka derdhur zemërimin e Tij mbi atë trup, dhe ai trup është i pastër nga mëkati. Dhe kur jemi në Të, edhe ne jemi të lirë nga mëkati, përmes flijimit të Tij shlyes, që vdiq për ne. Dhe në këtë, ne kemi bashkësi me njëri-tjetrin, ndërkohë që gjakut i Jezus Krishtit, Birit të Perëndisë, na pastron nga çdo mëkat dhe ndotje. (16)

Ne nuk shkojmë në kishë thjesht për të bërë muzikë apo për të kënduar këngë. Kisha është një vend ku ndodh korrigjimi... Gjyqi fillon nga shtëpia e Perëndisë (1 Pjetrit 4:17). Ne duhet të mendojmë veten si të vdekur për mëkatin dhe të gjallë për Krishtin (Romakëve 6:11). Atëherë Ai hapi rrugën, që ne të mund të ofrojmë veten tonë si flijim për shërbesën e Tij, për të ecur pas Tij. Nëse ecim pas Tij, ne jetojmë jetën që Ai e jetoi. Kjo është e mrekullueshme. (17)

Ai është Ai që hapi vulat; Ai është ato vula, sepse fjala e tërë e Perëndisë është Krishti, dhe Krishti është vetë vulat që u hapën (Zbulesa 5:1-10). Çfarë është pra hapja e këtyre vulave? Zbulesa e Krishtit. Dhe pikërisht shtatë engjëjt, të cilët përfaqësonin shtatë kishat, ishin të gjithë të plotë; dhe ne nuk mund t'i shihnim as – ata bënë fotografinë, jo ne. Dhe aty qëndron Ai, si gjykatësi suprem, dhe tregon se është Alfa dhe Omega, Fillimi dhe Mbarimi. Çfarë dëshmie madhështore! (18)